

UCHWAŁA Nr 239 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1964 r.

w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego.

W celu jednolitego unormowania zasad kursowego szkolenia i doskonalenia zawodowego w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz wzmoczenia dyscypliny w tym zakresie Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Za kursowe szkolenie lub doskonalenie zawodowe w rozumieniu niniejszej uchwały uważać należy prowadzone przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, zwane dalej „państwowymi jednostkami organizacyjnymi”, oraz prowadzone przez organizacje spółdzielcze i społeczne na zlecenie przedsiębiorstw:

- 1) kursy zawodowe z częściowym lub całkowitym oderwaniem od pracy,
- 2) kursy zawodowe bez oderwania od pracy,
- 3) kursy korespondencyjne (zaoczne),
- 4) kursokonferencje.

§ 2. 1. Przez kursy zawodowe z oderwaniem od pracy rozumie się kursy prowadzone w zasadzie bezpośrednio w zakładach pracy lub w ośrodkach szkolenia kursowego, przy czym uczestnicy kursu w czasie jego trwania nie pełnią swoich obowiązków służbowych. Przez kursy zawodowe bez oderwania od pracy rozumie się kursy prowadzone w zakładach pracy lub poza tymi zakładami w czasie wolnym od obowiązków służbowych.

2. Czas trwania kursów, o których mowa w ust. 1, ustala się w granicach od 30 do 600 kursogodzin. W ogólnej liczbie kursogodzin uwzględnia się liczbę godzin wykładów i ćwiczeń łącznie, które wynikają z programu kursów. Prowadzenie kursów obejmujących więcej niż 600 kursogodzin wymaga decyzji właściwego ministra.

3. Przez kursy korespondencyjne (zaoczne) rozumie się takie kursy, na których nauka odbywa się z materiałów nauczania, rozesłanych uczestnikom przez kierownictwo kursu, a poza tym kursantom udzielana jest ewentualna pomoc w formie repetycji i kolokwium w punktach (ośrodkach) konsultacyjnych.

4. Przez kursokonferencje rozumie się trwające do 3 dni szkolenie o określonej tematyce, obejmujące/zamknięty cykl wykładów. Konferencje robocze, organizowane w celu przeprowadzenia doraźnego instruktażu, nie są szkoleniem w rozumieniu § 1.

5. Przez kursy zlecone organizacjom spółdzielczym, społecznym i państwowym jednostkom organizacyjnym należy

rozumieć prowadzone przez te organizacje i jednostki kursy zawodowe, których koszty pokrywane są w całości lub w części z opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa państwowe w związku z uczestnictwem w kursach pracowników przedsiębiorstwa.

6. Przy zleceniu szkolenia organizacji społecznej stosuje się odpowiednio przepis § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie zasad udzielania dotacji budżetowych organizacjom społecznym oraz kontroli wykorzystania tych dotacji (Dz. U. Nr 52, poz. 313 z późniejszymi zmianami).

§ 3. Ustala się następujące stopnie kursów:

- 1) kursy I stopnia,
- 2) kursy II stopnia,
- 3) kursy III stopnia.

§ 4. 1. Kursy I stopnia obejmują:

- 1) przyuczenie lub naukę zawodu robotników,
- 2) podwyższenie kwalifikacji robotników.

2. Kursy II stopnia obejmują:

- 1) podwyższenie kwalifikacji robotników, których praca wymaga wysokich kwalifikacji zawodowych,
- 2) podwyższenie kwalifikacji pracowników, których praca wymaga wykształcenia średniego.

3. Kursy III stopnia obejmują podwyższenie kwalifikacji pracowników, których praca wymaga kwalifikacji na poziomie wyższych studiów.

§ 5. Podstawową formą szkolenia lub doskonalenia zawodowego pracowników są kursy bez oderwania od pracy.

§ 6. 1. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Oświaty — w zakresie kursów na poziomie nie przekraczającym wykształcenia średniego, lub Ministrem Szkolnictwa Wyższego — w zakresie kursów na poziomie wyższym od wykształcenia średniego, określi państwowo jednostki organizacyjne, które mogą prowadzić kursy zawodowe z oderwaniem od pracy. W tym samym trybie powinny być określone warunki prowadzenia tych kursów.

2. Właściwy minister może w porozumieniu z Ministrem Oświaty lub Ministrem Szkolnictwa Wyższego wyrazić zgodę na zlecenie przez podległe lub nadzorowane przedsiębiorstwo państwowe prowadzenia określonego kursu z oderwaniem od pracy — organizacji społecznej lub spółdzielczej.

3. Kursy z oderwaniem od pracy powinny być prowadzone w ośrodkach kursowych lub w zakładach pracy, od-

powiednich co do kierunków i specjalności doszkalania na danym kursie oraz wyposażonych w odpowiedni sprzęt, pomoce naukowe i dysponujących właściwą kadrą wykładowców.

4. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do ustalenia w porozumieniu z Ministrem Finansów, Centralną Radą Związków Zawodowych oraz ministrami, którym podlegają domy akademickie, zasad i trybu organizowania kursów zawodowych w domach akademickich oraz ośrodkach czasowych i wypoczynkowych.

§ 7. Prowadzenie kursów międzyresortowych wymaga w każdym wypadku decyzji właściwego ministra, z wyjątkiem kursów branżowych, których prowadzenie wymaga decyzji dyrektora wiodącego zjednoczenia lub dyrektora wiodącego zakładu pracy, które prowadzą kurs zawodowy.

§ 8. Prowadzenie kursów na innych zasadach niż ustalone w niniejszej uchwale wymaga w każdym wypadku decyzji właściwego ministra, wydanej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 9. Ministerstwa, urzędy centralne i prezydium rad narodowych, którym podlegają ośrodki szkolenia kursowego, których koszty utrzymania pokrywane są z budżetu, jeżeli te ośrodki nie są w pełni wykorzystywane na prowadzenie własnych kursów, zobowiązane są do udostępnienia tych ośrodków innym resortom i prezidiom rad narodowych w drodze wzajemnego porozumienia dla umożliwienia im organizowania szkolenia kursowego z oderwaniem od pracy.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa państwowe mogą zlecać prowadzenie kursów zawodowych dla pracowników tych przedsiębiorstw — organizacjom spółdzielczym lub społecznym, które otrzymają zezwolenie wydane przez właściwe organy oświatowe na szkolenie pracowników przedsiębiorstw państwowych.

2. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) mogą w wyjątkowych wypadkach, za zgodą właściwego ministra, zlecać prowadzenie kursów zawodowych dla pracowników tych zjednoczeń — organizacjom, o których mowa w ust. 1, tylko w zakresie kursów III stopnia.

3. Kursy na rzecz kilku przedsiębiorstw mogą być prowadzone lub organizowane przez zjednoczenie albo zjednoczenie wiodące dla uczestników porozumienia branżowego ze środków zalimitowanych dla przedsiębiorstw.

§ 11. 1. Państwowe jednostki organizacyjne nie będące przedsiębiorstwami nie mogą zlecać organizacjom spółdzielczym i społecznym prowadzenia kursów zawodowych dla swoich pracowników.

2. Zlecenie organizacjom spółdzielczym i społecznym prowadzenia wspólnych kursów zawodowych dla pracowników przedsiębiorstw państwowych i zjednoczeń (§ 10 ust 1 i 2) może nastąpić jedynie w wypadkach wyjątkowych, a w szczególności gdy brak jest warunków do prowadzenia szkolenia w państwowych zakładach pracy lub państwowych ośrodkach szkoleniowych.

3. Przedsiębiorstwa państwowe i zjednoczenia nie mogą zlecać organizacjom spółdzielczym i społecznym prowadzenia kursów zawodowych dla swoich pracowników w zakresie takich kierunków i specjalności szkolenia, jakie na danym terenie są prowadzone przez państwowe jednostki organizacyjne, chyba że nie dysponują one wolnymi miejscami w danym roku.

§ 12. 1. Państwowe jednostki organizacyjne nie mogą ponosić opłat za szkolenie przygotowujące do egzaminów wstępnych do szkół średnich lub wyższych oraz nie związane bezpośrednio z wykonywaniem zawodu w przedsiębiorstwie lub zjednoczeniu, w którym pracownik jest zatrudniony.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do kursów organizowanych dla kandydatów kierowanych na studia zagraniczne.

§ 13. 1. Koszty skryptów, książek, poradników itp. pomocy naukowych przeznaczonych do użytku osobistego uczestników kursów powinny być opłacane przez uczestników kursów i nie mogą być wliczone do opłat za szkolenie, ponoszonych przez przedsiębiorstwo.

2. Wyjątki od zasady ustalonej w ust. 1 mogą być stosowane w wypadkach określonych przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 14. 1. Zezwolenia na prowadzenie przez organizacje spółdzielcze i społeczne kursów zleconych na poziomie nie przekraczającym wykształcenia średniego, udzielają organy administracji szkolnej według zasad określonych przez Ministra Oświaty.

2. Zezwolenia na prowadzenie przez organizacje spółdzielcze i społeczne kursów zleconych na poziomie wyższym od wykształcenia średniego udzielają kuratorzy okręgów szkolnych na podstawie opinii instytucji, których wykaz i tryb ich działania dla poszczególnych specjalności i terenów ustali Minister Szkolnictwa Wyższego.

3. Udzielanie zezwolenia przez organy administracji szkolnej prezidiów rad narodowych nie jest wymagane na prowadzenie zleconego kursu z oderwaniem od pracy w wypadkach, o których mowa w § 6 ust. 2. Kursy te podlegają tylko rejestracji w organach administracji szkolnej.

4. Zezwolenie na prowadzenie kursu nie może być udzielone w wypadkach, gdy:

- 1) prowadzenie kursu wykracza poza ustawowy lub statutowy zakres działania jednostki organizującej kurs,
- 2) prowadzenie kursu nie jest uzasadnione potrzebami społecznymi bądź gospodarczymi,
- 3) ze względu na program, czas trwania oraz kwalifikacje prowadzących zajęcia kurs nie gwarantuje zrealizowania założonych celów podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie kursu zleconego instytucja organizująca kurs składa w kuratorium okręgu szkolnego, na którego terenie ma być kurs prowadzony.

6. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie kursu zleconego powinien zawierać w szczególności:

- 1) program kursu,
- 2) czas trwania i miejsce prowadzenia kursu,
- 3) nazwiska osób przewidzianych do prowadzenia zajęć, ich kwalifikacje, zawód, stanowisko w zawodzie i miejsce pracy,
- 4) oświadczenie, że wysokość opłat za uczestnictwo została skalkulowana zgodnie z obowiązującymi przepisami.

7. Szczegółowy tryb składania i załatwiania wniosków o udzielenie zezwoleń na prowadzenie kursów zleconych ustali Minister Oświaty.

8. Organy administracji szkolnej obowiązane są udzielać odpowiedzi na zgłoszone wnioski w ciągu miesiąca od dnia zgłoszenia.

9. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, Ministrem Finansów i Ministrem Oświaty zasady ustalania opłat za prowadzenie kursów zawodowych przez organizacje spółdzielcze i społeczne.

§ 15. Okresem planowania kursów zawodowych jest rok kalendarzowy.

§ 16. 1. Projekt zbiorczego planu szkolenia kursowego opracowuje Minister Oświaty w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz właściwymi ministrami i przesyła w ustalonych terminach do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w celu włączenia do narodowego planu gospodarczego.

2. Konieczne zmiany w planie kursowego szkolenia w okresie jego realizacji zatwierdza minister (kierownik urzędu centralnego). Zmiany te mogą być dokonywane tylko w ramach przyznaczonych środków finansowych.

§ 17. Szczegółowe zasady finansowania kursowego szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz księgowania związanych z nim wydatków ustali Minister Finansów w drodze zarządzenia.

§ 18. 1. W planach finansowych przedsiębiorstw państwowych w pozycji zawierającej wydatki na kursowe szkolenie powinna być limitowana i wyodrębniona w każdym przedsiębiorstwie wysokość dopuszczalnych wydatków na kursy zawodowe (również zaoczne) i kursokonferencje zlecone organizacjom spółdzielczym, społecznym i państwowym jednostkom organizacyjnym.

2. Wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1, limitowana jest kwotą wynikającą z przemnożenia planowanej liczby pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie przez przeciętną roczną stawkę wydatku liczoną na 1 zatrudnionego pracownika. Wysokość tych stawek określa dla poszczególnych resortów załącznik nr 1 do uchwały.

3. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do dokonywania zmian stawek określonych zgodnie z ust. 2 dla poszczególnych resortów na wniosek właściwego ministra, uzgodniony z Ministrem Finansów oraz Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki.

4. W ramach globalnej kwoty wydatków, wynikającej z ustaleń dokonanych zgodnie z ust. 2, przypadającej na podległe lub nadzorowane przedsiębiorstwa, ministrowie dokonają odpowiedniego podziału wydatków między poszczególne zjednoczenia. Zjednoczenia, w ramach kwoty wydatków ustalonej przez ministra, określają limit wydatków podległych przedsiębiorstw, których pracownicy będą szkoleni na kursach lub kursokonferencjach zleconych organizacjom spółdzielczym, społecznym lub państwowym jednostkom organizacyjnym, kierując się konkretnymi potrzebami szkoleniowymi przedsiębiorstwa. Takie same zasady obowiązują ministrów przy określaniu limitu wydatków przedsiębiorstw podległych im bezpośrednio.

5. Z limitów, o których mowa w ust. 1—4, nie mogą być dokonywane wypłaty wynagrodzeń za zajęcia prowadzone w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego wykładowcom zaangażowanym zarówno spośród własnych pracowników przedsiębiorstwa, jak i spoza przedsiębiorstwa. Wypłaty wynagrodzeń tym wykładowcom powinny być dokonywane wyłącznie z osobowego lub bezosobowego funduszu płac, zgodnie z przepisami o gospodarowaniu tymi funduszami.

§ 19. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do wprowadzenia do obowiązującej sprawozdawczości przedsiębiorstw państwowych uzupełniających danych statystycznych, nieodzownych dla kontroli realizacji niniejszej uchwały.

§ 20. Zasady zatwierdzania programów kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego, prowadzonego przez jednostki podległe, ustala właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Oświaty lub Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

§ 21. 1. Zaświadczenia o ukończeniu kursów nie mogą bez zgody Ministra Oświaty lub Ministra Szkolnictwa Wyższego zawierać żadnych klauzul o uprawnieniach przysługujących absolwentom tych kursów. Zaświadczenia te mogą stwierdzać tylko uczestnictwo w kursie, z wylczeniem wysłuchanych przedmiotów, i ukończenie kursu z wynikiem pozytywnym.

2. Uznanie ukończenia określonego kursu za spełnienie przewidzianych w przepisach szczególnych wymagań kwalifikacyjnych dla celów zaszerogowania może nastąpić tylko za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac, w po-

rozumieniu z Ministrem Oświaty lub z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

§ 22. 1. Nadzór i kontrolę sprawują:

- 1) nad kursami prowadzonymi przez podległe lub nadzorowane jednostki — właściwi ministrowie,
- 2) nad kursami prowadzonymi na podstawie wydanych zezwoleń — organy wydające te zezwolenia.

2. Ogólny nadzór pedagogiczny nad kursami sprawują według właściwości Ministrowie Oświaty lub Szkolnictwa Wyższego.

§ 23. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ustala wytyczne określające gałęzie gospodarki narodowej, branże i specjalności zawodowe oraz kierunki upowszechnienia wiedzy, dla których wskazane byłoby organizowanie kursów, oraz koordynuje w miarę potrzeby doskonalenie kadr naukowych, inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych, współdziałając w zakresie tych zadań z właściwymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 24. Przy opracowaniu planu kursowego szkolenia i doskonalenia zawodowego należy mieć na uwadze w szczególności:

- 1) ustalenie istotnych potrzeb co do poszczególnych rodzajów kursów, uwzględniając przy tym ogólne wytyczne kierunkowe Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki,
- 2) wykorzystanie w jak najszerszym zakresie doszkalania wewnątrzzakładowego i doskonalenia na kursach bez oderwania od pracy,
- 3) ograniczenie kursowego doszkalania zawodowego z oderwaniem od pracy do tych specjalności, które nie mogą być nabyte w szkoleniu wewnątrzzakładowym i w szkoleniu na kursach bez oderwania od pracy,
- 4) ściślejsze powiązanie doszkalania na kursach z oderwaniem od pracy przy zakładach produkcyjnych z bezpośrednią produkcją zakładu,
- 5) pełne i planowe wykorzystanie ośrodków kursowych co najmniej przez 300 dni w roku.

§ 25. 1. Pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w ośrodkach szkolenia kursowego otrzymują uposażenie według zasad i stawek przewidzianych w przepisach o uposażeniu nauczycieli i wychowawców.

2. Stanowiska i wysokość wynagrodzenia pracowników administracyjnych ośrodków kursowych doszkalania zawodowego określa tabela stanowiąca załącznik nr 2 do uchwały.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w wypadkach, gdy zasady wynagradzania pracowników, o których mowa w ust. 1 i 2, uregulowane są przepisami szczególnymi.

§ 26. 1. Normy wynagrodzenia pracowników niepełnozatrudnionych na kursach szkolenia zawodowego określa załącznik nr 3 do uchwały.

2. Stawki wynagrodzenia za wykłady i ćwiczenia określone w załączniku nr 3 do uchwały przyznawane są pod warunkiem, że globalna liczba wykładów i ćwiczeń, prowadzonych na kursach przez tę samą osobę, nie przekracza w okresie 1 miesiąca 25 kursogodzin (efektywnych). Za wykłady i ćwiczenia przekraczające ten limit przysługują stawki wynagrodzenia obniżone o 25%.

3. Stawki wynagrodzenia za wykłady i ćwiczenia prowadzone w dniach ustawowo wolnych od pracy lub w miejscowości odległej co najmniej o pół godziny jazdy najtańszym środkiem lokomocji od miejsca zamieszkania i zatrudnienia pracowników, o których mowa w ust. 1, mogą być podwyższone o 20%.

4. Opracowania wygłaszane w ramach programu kursowego doszkalania zawodowego nie mogą być wynagradzane według stawek za wygłaszanie odczytów, prelekcji itp., określonych odrębnymi przepisami.

5. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do określenia w porozumieniu z Ministrem Finansów stawek wynagrodzeń za opracowanie programów szkolenia kursowego oraz innych pomocy naukowych, za ocenę prac konsultacyjnych i kontrolnych oraz za inne czynności, występujące w systemie szkolenia kursowego.

§ 27. W razie zlecenia organizacjom spółdzielczym i społecznym prowadzenia kursów szkolenia zawodowego, przedsiębiorstwa państwowe i zjednoczenia przy dokonywaniu wydatków związanych z prowadzeniem kursów stosują stawki wynagrodzeń dla pracowników, o których mowa w §§ 25 i 26. W rachunkach za szkolenie prowadzone przez organizacje spółdzielcze i społeczne należy umieszczać klauzulę stwierdzającą, że wysokość opłat jest zgodna z zasadami, o których mowa w § 14 ust. 9, a w szczególności, że wynagrodzenia wykładowców zostały obliczone zgodnie ze stawkami ustalonymi w niniejszej uchwale.

§ 28. Wprowadzenie ustalonych w niniejszej uchwale zasad wynagradzania pracowników, o których mowa w §§ 25 i 26, następować będzie sukcesywnie, w ramach środków finansowych zatwierdzonych na kursowe szkolenie zawodowe na rok 1964.

§ 29. 1. Koszty przejazdów na kursy lub kursokonferencje i z powrotem oraz ewentualne diety za czas przejazdu pokrywają słuchaczom kursów jednostki kierujące na kursy lub kursokonferencje. Koszty przejazdów na programowe zajęcia praktyczne poza miejscami kursów prowadzonych w ośrodkach szkolenia kursowego pokrywają słuchaczom kursów jednostki organizujące kursy z kredytów ośrodków szkolenia kursowego.

2. Zakłady pracy przy delegowaniu pracowników pełnozatrudnionych w charakterze wykładowców na kursach szkolenia zawodowego powinny przestrzegać zasad oszczędności i przepisów o dyscyplinie pracy.

§ 30. 1. Pracownicy skierowani na kursy szkolenia zawodowego z oderwaniem od pracy otrzymują z zakładów pracy w okresie pierwszych 3 miesięcy przebywania na kursie wynagrodzenie obliczone na zasadach obowiązujących przy wypłacie wynagrodzenia za czas urlopu, po upływie 3 miesięcy 75% tego wynagrodzenia. Obniżenie wynagrodzenia nie dotyczy pracowników uprawnionych do pobierania zasiłków rodzinnych na 3 lub więcej członków rodziny oraz wypadków określonych odrębnymi przepisami.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, skierowani na kursy szkolenia zawodowego otrzymują bezpłatnie zakwaterowanie na czas trwania kursu, przy czym:

- 1) uprawnieni do pobierania zasiłków rodzinnych na 3 lub więcej członków rodziny korzystają przez czas przebywania na kursie z bezpłatnego wyżywienia w ośrodkach szkolenia kursowego;
- 2) uprawnieni do pobierania zasiłków rodzinnych na 2 członków rodziny ponoszą 30% kosztów wyżywienia w ośrodkach szkolenia kursowego;
- 3) uprawnieni do pobierania zasiłków rodzinnych na 1 członka rodziny ponoszą 50% kosztów wyżywienia w ośrodkach szkolenia kursowego;
- 4) nie uprawnieni do pobierania zasiłków rodzinnych korzystają z wyżywienia w ośrodkach szkolenia kursowego na zasadzie całkowitej odpłatności.

3. Za czas pobytu na kursach z oderwaniem od pracy i na kursokonferencjach odbywających się poza ośrodkiem szkolenia kursowego i poza miejscem zamieszkania słuchacza, jeśli nie ma możliwości zapewnienia wyżywienia w stołówkach, albo w ośrodku szkolenia kursowego nie posiadającym stołówek — przysługują słuchaczom diety, a na kursokonferencjach ponadto zwrot kosztów noclegów odpowiednio na zasadach obowiązujących dla pracowników państwowych lub pracowników przedsiębiorstw państwowych. Należności te nie mogą być zryczałtowane.

4. Nauczyciele skierowani na kursy organizowane dla nauczycieli mają prawo do bezpłatnego wyżywienia w ośrodkach szkolenia kursowego przez okres przebywania na kursie.

5. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do udzielania w uzasadnionych wypadkach, na wniosek Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac, zezwoleń na ustalenie odmiennych zasad w odniesieniu do zagadnień uregulowanych w ust. 1—3.

6. Wynagrodzenie i zasiłki rodzinne dla pracowników skierowanych na kursy szkolenia zawodowego wypłaca jednostka zatrudniająca pracownika.

7. Wynagrodzenie i zasiłki rodzinne pracowników spółdzielni produkcyjnych, skierowanych na kursy szkolenia zawodowego, wypłacają ze swoich kredytów ośrodki szkolenia kursowego.

8. Przepisy ust. 2 nie odnoszą się do pracowników delegowanych na kursy szkolenia i doskonalenia zawodowego, prowadzone przez państwowe jednostki organizacyjne i organizacje prowadzące centralne szkolenie dla wszystkich działów gospodarki narodowej w ośrodkach, których budżety nie przewidują pokrywania kosztów utrzymania uczestników kursów. Pracownicy ci ponoszą pełne koszty zakwaterowania (noclegu) oraz wyżywienia w czasie trwania kursu. Zwrot tych kosztów pracownikom następuje przez jednostkę delegującą na zasadach obowiązujących pracowników państwowych w zakresie kosztów podróży.

§ 31. Minister Szkolnictwa Wyższego, Minister Oświaty oraz zainteresowani ministrowie w zarządzeniach wykonawczych do niniejszej uchwały uwzględnią rolę Naczelnej Organizacji Technicznej oraz zrzeszonych w niej stowarzyszeń w zakresie technicznego szkolenia kursowego — zgodnie z uchwałą nr 58 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie pogłębienia współdziałania między organami państwowymi i Naczelną Organizacją Techniczną oraz zrzeszonymi w niej stowarzyszeniami technicznymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 77).

§ 32. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym, prowadzącym kursowe szkolenie zawodowe, stosowanie przepisów określonych niniejszą uchwałą.

§ 33. 1. Przepisy uchwały nie dotyczą:

- 1) kursowego szkolenia zawodowego żołnierzy, funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, Służby Więziennej oraz więźniów,
- 2) szkolenia pracowników na studiach podyplomowych i studiach uaktualnienia wiedzy, organizowanych i prowadzonych w szkołach wyższych na podstawie zarządzeń właściwych ministrów, którym podlegają szkoły wyższe,
- 3) kursów i konferencji o tematyce naukowej lub dydaktycznej, organizowanych dla pracowników naukowych i dydaktycznych przez szkoły wyższe, placówki Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty naukowo-badawcze.

2. Przepisy §§ 2 i 6 nie dotyczą kursów z oderwaniem od pracy, organizowanych dla nauczycieli.

§ 34. Użyte w uchwale określenie „właściwi ministrowie” obejmuje również kierowników urzędów centralnych i przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), w których zakresie działania prowadzone jest kursowe szkolenie zawodowe.

§ 35. 1. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym uchwałą, a w szczególności zarządzenie nr 160 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1954 r. w sprawie zasad organizowania, prowadzenia i finansowania kursowego doszkalania zawodowego (Monitor Polski Nr A-67, poz. 849 z późniejszymi zmianami), z wyjątkiem przepisów dotyczących zasad wynagradzania pracowników, o których mowa w §§ 25 i 26 niniejszej uchwały.

2. Dotychczasowe zasady wynagradzania pracowników, o których mowa w §§ 25 i 26 niniejszej uchwały, obowiązywać będą do czasu wprowadzenia w poszczególnych resortach nowych zasad wynagradzania ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 36. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom (kierownikom urzędów

centralnych) oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 37. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów § 18 ust. 2, 4 i 5, które wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załączniki do uchwały nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. (poz. 274).

Załącznik nr 1.

STAWKI WYDATKÓW NA PROWADZENIE KURSOWEGO SZKOLENIA ZAWODOWEGO ZLECONEGO PAŃSTWOWYM JEDNOSTKOM ORGANIZACYJNYM ORAZ ORGANIZACJOM SPÓŁDZIELCZYM I SPOŁECZNYM

Lp.	Resort	Stawki wydatku rocznego w złotych na 1 pracownika
1	2	3
I. Przedsiębiorstwa państwowe		
1	Ministerstwo Finansów	10
2	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	20
3	Ministerstwo Gospodarki Komunalnej	20
4	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki	15
5	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego	15
6	Ministerstwo Handlu Zagranicznego	10
7	Ministerstwo Komunikacji	10
8	Ministerstwo Kultury i Sztuki	15
9	Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	10
10	Ministerstwo Łączności	15
11	Ministerstwo Obrony Narodowej	15
12	Ministerstwo Oświaty	10
13	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	15
14	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego	10
15	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	15
16	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu	15
17	Ministerstwo Rolnictwa	10
18	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — Główny Urząd Geodezji i Kartografii	10
19	Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej	10
20	Ministerstwo Żeglugi	17
21	Centralny Urząd Geologii	10
22	Centralny Urząd Gospodarki Wodnej	10
23	Komitet Drobnej Wytwórczości	25
24	Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”	10
25	Pełnomocnik Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej	10
26	Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki	10
II. Przedsiębiorstwa spółdzielcze		
1	Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich	15
2	Centralny Związek Spółdzielczości Pracy	25
3	Związek Spółdzielni Spożywców „Społem”	10
4	Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”	15

Załącznik nr 2.

TABELA STAWEK I WYNAGRODZEŃ PEŁNOZATRUDNIONYCH PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH
OŚRODKÓW SZKOLENIA KURSOWEGO

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie miesięczne w złotych od — do
1	Dyrektor (kierownik) ośrodka	1.150—1.600
2	Główny księgowy	1.150—1.600
3	Kierownik administracyjno-gospodarczy	1.050—1.400
4	Starszy księgowy — sekretarz ośrodka	950—1.400
5	Starszy referent, księgowy	880—1.250
6	Referent	780—1.150
7	Starszy magazynier	780—1.050
8	Kierownik stołówki, magazynier, kasjer	750— 950
9	Maszynistka	780— 880

Z dniem wejścia w życie uchwały pracownikom tym nie przysługuje:

- 1) dodatek pobierany w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia

skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

Załącznik nr 3.

NORMY WYNAGRODZENIA PRACOWNIKÓW NIEPEŁNOZATRUDNIONYCH NA KURSACH SZKOLENIA
ZAWODOWEGO

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka miary	Kursy		
			I stopnia zł	II stopnia zł	III stopnia zł
1	2	3	4	5	6
1	Kierownik kursu	tydzień	75	90	100
2	Sekretarz kursu	miesiąc	300	300	300
3	1) Wykłady:				
	a) samodzielny pracownik naukowy	kurso- godzina	—	75	75
	b) wykładowca posiadający wyższe wykształcenie o kierunku odpowiadającym tematyce wykładów oraz co najmniej 3-letni staż pracy w danej specjalności	(efektywna godzina wykładu)	25	30—40	40—60
	c) wykładowca nie mający kwalifikacji określonych pod lit. b)	"	25	25—35	35—45
	2) Ćwiczenia:				
	a) samodzielny pracownik naukowy	(efektywna godzina ćwiczeń)	—	60	60
	b) wykładowca posiadający kwalifikacje określone w pkt 1 lit. b)	"	20	25—35	35—45
	c) wykładowca nie mający kwalifikacji określonych w pkt 1 lit. b)	"	20	20—30	30—35
4	Komisja egzaminacyjna (wszyscy członkowie łącznie)	jeden egza- minowany	9	15	18

U w a g a : Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia w ramach stawek rozpiętościowych (widełkowych) należy się kierować wagą kursu oraz kwalifikacjami wykładowcy lub prowadzącego ćwiczenia.